

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012293
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121012293.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného X. L., o návrhu odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 19.1.2022 sp. zn. 10PP/42/2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.8.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného X. L., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku tak, že zamietol žiadosť odsúdeného X. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, I., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 07.07.2016, sp. zn. 3T/40/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 07.12.2016 sp. zn. 1To/122/2016.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmienenečné prepustenie a prvú materiálnu podmienku, nespĺnil však druhú materiálnu podmienku spočívajúcu v predpoklade vedenia riadneho života.

7. Poukázal pritom na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý už bol 4 krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť (aktuálne si okrem iného odpykáva trest za pokračovací zločin lúpeže v jednočinnom súbehu s pokračovacím zločinom sexuálneho násillia). Odsúdený už v minulosti vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, bola mu daná možnosť preukázať polepšenie aj prostredníctvom inštitútu podmienenečného odsúdenia, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil, keď sa po uplynutí

skúšobnej doby dopustil ďalšej závažnej trestnej činnosti. Súd zároveň poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá sa javí ako menej priaznivá. Vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, závažnosť spáchanej trestnej činnosti a tiež na skutočnosť, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v ústave s prísnejším režimom - so stredným stupňom strázenia súd má za to, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život. Náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je aktuálne možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

8. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

9. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného.

10. Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Trestného zákona (preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu), prvostupňový súd správne skonštatoval, že u odsúdeného sa táto podmienka javí ako splnená, pričom k jeho odôvodneniu ešte sťažnostný súd dopĺňa, že počas výkonu trestu je správanie odsúdeného podľa hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov na požadovanej úrovni. U odsúdeného sa v správaní nevyskytli žiadne nedostatky, iba v rámci výkonu väzby, čo sťažnostný súd považuje za nedostatky v adaptačnom období. Pracovné povinnosti si plní k spokojnosti nadriadených, pracuje samostatne, zodpovedne, pracovné návyky má osvojené. Odsúdený nebol disciplinárne potrestaný a disciplinárne odmenený bol doposiaľ 7krát. K spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj.

11. Pre pozitívne rozhodnutie súdu o podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je teda nevyhnutné nielen to, aby odsúdený počas tohto výkonu svojim správaním preukázal polepšenie a snahu o nápravu, ale je potrebná aj danosť reálneho predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude odsúdený viesť riadny život.

12. Pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky (t. j. predpoklad, že odsúdený bude viesť riadny život) je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti. Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, trestnú minulosť, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

13. Osoba odsúdeného vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť (opakované páchania trestnej činnosti úmyselnej povahy, 4krát súdne trestaný, opakovaný výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody, opakované spáchanie totožného trestného činu závažného charakteru - zločinu sexuálneho násillia a zločinu lúpeže) nedáva sťažnostnému súdu dostatočnú záruku, že bude v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že na nápravu odsúdeného a uvedomenie si negatívnych dôsledkov svojho konania zjavne nemal vplyv žiadny z uložených trestov, nakoľko sa opakovane dopustil trestnej činnosti rovnakého charakteru ako v minulosti. Doposiaľ nič nedokázalo odsúdeného motivovať k vedeniu riadneho života. Odsúdenému boli poskytnuté viaceré šance, a to aj v podobe podmienených trestov odňatia slobody, a preto niet sa prečo domnievať, že práve podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný účel.

14. Za vyššie popísanej situácie aj sťažnostný súd má vážne a dôvodné pochybnosti o tom, že odsúdený v budúcnosti v prípade podmieneného prepustenia povedie riadny život, a preto je namieste konštatovať, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie a prvostupňový súd správne žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie zamietol.

15. Aj napriek tomu, že odsúdený vo výkone trestu preukázal určité polepšenie, riziko recidívy sa u odsúdeného s ohľadom na jeho trestnú minulosť javí ako veľmi pravdepodobné a vysoké. Len konštatovanie o polepšení odsúdeného v podmienkach výkonu trestu nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život. Ako bolo vyššie uvedené, pozitívne rozhodnutie o podmienenom prepustení nemôže byť v zmysle zákona opreté výlučne o dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu.

16. Záverom sťažnostný súd uvádza, že účelom trestu je najmä ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti a trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Je tak v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu uloženého trestu odňatia slobody, aby tento ďalej vykonával (vykonal).

17. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

18. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.